तथेतरे चाभ्यधावन् राक्षसा युद्धदुर्म्मदाः । तमापतन्तं सम्प्रेक्ष्य राक्षसं घोरदर्शनं ।
अभ्यधावत तेजस्वी भारद्वाजात्मजस्त्वरन् । निजघान तु संक्रुद्धो राक्षसान् भीमदर्शनान् । ४२२०
येऽभवन्नग्रतः क्रुद्धा राक्षसस्य पुरःसराः । विमुखांश्चैव तान् दृष्ट्वा द्रौणिश्चापच्युतैः शरैः ।
अक्रुध्यत महाकायो भैमसेनिर्घटोत्कचः । प्रादुश्चक्रे महामायां घोररूपां सुदारुणां ।
मोहयन् समरे द्रौणिं मायावी राक्षसाधिपः । ततस्ते तावकाः सर्व्वे मायया विमुखीकृताः ।
अन्योऽन्यं समदृश्यन्त निकृत्ता मेदिनीतले । विचेष्टमानाः कृपणाः शोणितेन परिप्लुताः ।
द्रोणो दुर्य्योधनः शल्य अश्वत्थामा तथैव च । प्रययुश्च महेष्वासा ये प्रधानाः सकौरवाः । ४२२५
विध्वस्ता रथिनः सर्व्वे राजानश्च निपातिताः । हयाश्चैव हयारोहा विनिकृत्ताः सहस्रशः ।
तद्दृष्ट्वा तावकं सैन्यं विद्रुतं शिविरं प्रति । मम प्राक्रोशतो राजंस्तथा देवव्रतस्य च ।
युध्यध्वं मा पलायध्वं मायैषा राक्षसी रणे । घटोत्कचप्रयुक्तेति नातिष्ठन्त विमोहिताः ।
नैव ते श्रद्धुधुर्भीता वदतोरावयोर्वचः । तांश्च प्रद्रवतो दृष्ट्वा जयं प्राप्ताश्च पाण्डवाः ।
घटोत्कचेन सहिताः सिंहनादान् प्रचक्रिरे । शङ्खदुन्दुभिनिर्घोषैः समन्तात् नेदिरे भृशं । ४२३०
एवं तव बलं सर्व्वं हैडिम्बेन दुरात्मना । सूर्य्यास्तमनवेलायां प्रभग्नं विद्रुतं दिशः ।
इति श्रीमहाभारते भीष्मपर्व्वणि भीष्मवधपर्व्वणि हैडिम्बमायायां पञ्चनवतोऽध्यायः ॥ ९५ ॥
॥ सञ्जय उवाच ॥ तस्मिन् महति संक्रन्दे राजा दुर्य्योधनस्तदा । गाङ्गेयमुपसंगम्य विनयेनाभिवाद्य च ।
तस्य सर्व्वं यथावृत्तमाख्यातुमुपचक्रमे । घटोत्कचस्य विजयमात्मनश्च पराजयं ।
कथयामास दुर्द्धर्षो विनिःश्वस्य पुनः पुनः । अब्रवीच्च तदा राजन् भीष्मं कुरुपितामहं ।
भवन्तं समुपाश्रित्य वासुदेवं यथा परैः । पाण्डवैर्व्विग्रहो घोरः समारब्धो मया प्रभो । ४२३५
एकादश समाख्याता अक्षौहिण्यश्च या मम । निदेशे तव तिष्ठन्ति मया सार्द्धं परन्तप ।
सोऽहं भरतशार्दूल भीमसेनपुरोगमैः । घटोत्कचं समाश्रित्य पाण्डवैर्युधि निर्जितः ।
तन्मे दहति गात्राणि शुष्कवृक्षमिवानलः । तदिच्छामि महाभाग त्वत्प्रसादात् परन्तप ।
राक्षसापसदं हन्तुं स्वयमेव पितामह । त्वां समाश्रित्य दुर्धर्षं तन्मे कर्त्तुं त्वमर्हसि ।
एतच्छ्रुत्वा तु वचनं राज्ञो भरतसत्तम । दुर्य्योधनमिदं वाक्यं भीष्मः शान्तनवोऽब्रवीत् । ४२४०
शृणु राजन् मम वचो यत्त्वां वक्ष्यामि कौरव । यथा त्वया महाराज वर्त्तितव्यं परन्तप ।
आत्मा रक्ष्यो रणे तात सर्व्वावस्थास्वरिन्दम । धर्म्मराजेन सङ्ग्रामस्त्वया कार्य्यः सदाऽनघ ।
अर्जुनेन यमाभ्यां वा भीमसेनेन वा पुनः । राजधर्म्मं पुरस्कृत्य राजा राजानमर्च्छति ।
अहं द्रोणः कृपो द्रौणिः कृतवर्म्मा च सात्वतः । शल्यश्च सोमदत्तिश्च विकर्णश्च महारथः ।
तव च भ्रातरः शूरा दुःशासनपुरोगमाः । त्वदर्थे प्रतियोत्स्यामो राक्षसं तं महाबलं । ४२४५
तस्मिन् रौद्रे राक्षसेन्द्रे यदि ते इच्छयो महान् । अयं वा गच्छतु रणे तस्य युद्धाय दुर्म्मतेः ।
भगदत्तो महीपालः पुरन्दरसमो युधि । एतावदुक्त्वा राजानं भगदत्तमथाब्रवीत् ।